

Oponentský posudek bakalářské práce

Vliv hnojení na dekompozici rostlinného opadu na dvou mokřadních loukách

Autor: Lenka Schmidtmayerová

Bakalářská práce Lenky Schmidtmayerové se zabývá problematikou dekompozice rostlinného opadu v půdách mokřadů při odlišné intenzitě hnojení. Vzájemné vztahy mezi hnojením, produkcí opadu a jeho rozkladem jsou stále nedostatečně prozkoumané a proto je zvolené téma nepochybně aktuální. Předložená práce byla vytvořena na základě intenzivního studia literárních zdrojů a na základě provedeného pokusu. Podle mého názoru autorka splnila požadavky kladené na bakalářskou práci, ale přípravě textu mohla být věnována poněkud větší péče.

V úvodu jsou popsány cíle práce, ale trochu zde postrádám výchozí hypotézy. Literární přehled je výsledkem intenzivního studia literatury a obsahuje řadu zajímavých informací o průběhu dekompozice a faktorech, které ovlivňují její průběh, ale práci by rozhodně prospělo systematictější uspořádání těchto informací, jsou uspořádány nepříliš souvisle. Některé informace se opakují a na několika místech si autorka přímo protiřečí. Vzhledem k tématu práce mohl být celý literární přehled také více zaměřen na vztah mezi dekompozicí a hnojením. Při popisu metod měření dekompozice chybí krátký úvod do problematiky, který by stručně objasnil princip základních postupů měření dekompozice. Také podstata jednotlivých uváděných metod není příliš jasně popsána. Velmi kladně naopak hodnotím kritické hodnocení metod s výčtem nevýhod různých přístupů. V kapitole o mokřadních ekosystémech chybí stručná definice mokřadních ekosystémů a mokřadních luk a z popisu není příliš jasné, jestli jsou mokřadní louky zvláštním případem mokřadních ekosystémů. V kapitolách, které se týkají mokřadů a dekompozice v mokřadech jsou protichůdná tvrzení o dostupnosti živin a produktivitě v mokřadních ekosystémech. Zatímco na straně 12 jsou mokřadní louky označeny za „málo produktivní bylinné ekosystémy“, na další straně textu se mokřadní ekosystémy řadí mezi ekosystémy s největší primární produkcí. V metodice považují za dost hrubou chybu v terminologii sdělení, že „typ půdy na obou lokalitách je prachová hlína“ – pojem prachová hlína charakterizuje druh půdy a ne typ. Také výraz bahnito-pisčité náplavy je z pedologického hlediska poněkud vulgární. Provedený experiment byl dobře naplánovaný, odpovídajícím způsobem provedený a vyhodnocený. Nicméně chybí jednoznačně stanovené cíle a hypotézy, které je sice možné z práce vyčíst, ale přesto by měly být stručně popsány. Také by prospělo zdůvodnění délky pokusu a období, kdy byl pokus proveden. A vzhledem k zaměření práce by bylo užitečné znát obsah živin v půdě.

Diskuse by měla věnovat větší pozornost vlivu hnojení na dekompozici. Zjištění, že aplikace hnojiva neměla na dekompozici vliv je vzhledem k cílům práce dost zásadní a mělo by být náležitě vysvětleno.

K předložené práci mám několik otázek, které vyplývají z uvedených výhrad:

Jaká byla výchozí hypotéza při pokusech?

Do jaké míry je zvolené období, kdy byl pokus proveden, reprezentativní pro stanovení dekompozice z hlediska jejího sezónního průběhu?

Proč hnojení nemělo vliv na rychlost dekompozice opadu?

Přes řadu nedostatků má předkládaná práce smysluplný cíl a byla vytvořena na základě studia a provedených experimentů. Proto doporučuji aby byla přijata k obhajobě a hodnotím ji klasifikačním stupněm dobře.

V Českých Budějovicích dne 25.5.2010

Jaroslav Hynšt

